

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 28 stycznia 1955 r.

w sprawie zaliczania kosztów wydziałowych i ogólnofabrycznych do kosztów własnych wyrobów metalowych wytwarzanych w ramach produkcji ubocznej.

Na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r. w sprawie zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. Nr 26, poz. 190 z późniejszymi zmianami) oraz w związku z § 17 uchwały nr 352 Rady Ministrów z dnia 29 maja 1954 r. w sprawie uruchamiania oddziałów produkcji artykułów powszechnego użytku z odpadów w kluczowych przedsiębiorstwach gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr A-59, poz. 791) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zakładach produkcyjnych, w których produkcja uboczna prowadzona jest w wyodrębnionych oddziałach (w specjalnie do tego celu przeznaczonych pomieszczeniach), do kosztów własnych wytwarzanych artykułów metalowych powszechnego użytku zalicza się:

- 1) koszty wydziałowe — w wysokości rzeczywiście poniesionych w tych oddziałach kosztów ruchu maszyn i urządzeń produkcyjnych oraz kosztów ogólnowydziałowych,

- 2) narzut na pokrycie kosztów ogólnofabrycznych w wysokości 70% kosztów robocizny bezpośredniej (łącznie z narzutami na tę robociznę) obejmującej płace podstawowe i uzupełniające, jeżeli procentowy narzut kosztów ogólnofabrycznych (liczony tą samą metodą) zaliczanych do produkcji podstawowej jest wyższy lub równy; w przypadku gdy procentowy narzut kosztów ogólnofabrycznych zaliczanych do produkcji podstawowej kształtuje się poniżej 70%, narzut na pokrycie kosztów ogólnofabrycznych produkcji ubocznej ustala się w tej samej wysokości co przy produkcji podstawowej.

§ 2. W zakładach produkcyjnych, w których produkcja uboczna prowadzona jest przejściowo, za zgodą właściwego ministra w ramach istniejącego oddziału produkcyjnego na wydzielonej odrębnej grupie produkcyjnej maszyn i urządzeń lub w drodze wykorzystania mocy produkcyjnej maszyn i urządzeń służących do produkcji pod-

stawowej, do kosztów własnych artykułów metalowych powszechnego użytku zalicza się:

- 1) narzut na pokrycie kosztów wydziałowych — w wysokości 100% kosztów robocizny bezpośredniej (łącznie z narzutami na tę robociznę) obejmującej płace podstawowe i uzupełniające, jeżeli procentowy narzut kosztów wydziałowych, (liczony tą samą metodą) zaliczanych do produkcji podstawowej jest wyższy lub równy; w przypadku gdy procentowy narzut kosztów wydziałowych zaliczanych do produkcji podstawowej kształtuje się poniżej 100%, narzut na

pokrycie kosztów wydziałowych produkcji ubocznej ustala się w tej samej wysokości, co przy produkcji podstawowej;

- 2) narzut na pokrycie kosztów ogólnofabrycznych — w wysokości i w sposób podany w § 1 pkt 2.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1955 r.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: E. Szyr